

บทบรรณาธิการ

เรียงตามข้อสอบเน

เล่ม 13

#เคียงคู่ความสำเร็จ

วิพากษ์

ข้อ 5

จำเลยยื่นคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนคำร้องในวันเดียวกัน จำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีเสียจากสารบบความ อ้างว่าโจทก์ไม่ได้ยื่นคำขอภายใน 15 วัน นับแต่ระยะเวลาที่กำหนดให้จำเลยยื่นคำให้การได้สิ้นสุดลง เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดให้ตนเป็นฝ่ายชนะคดีโดยขาดนัด ศาลชั้นต้นยกคำร้อง ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งนั้นในระหว่างพิจารณา

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3948/2560

คำร้องของจำเลยที่ขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ายคดีเสียจากสารบบความเป็นคำร้องที่ยื่นเพื่อให้ศาลใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 198 วรรคสอง มิใช่คำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายตาม มาตรา 24 คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ไม่จำหน่ายคดีของโจทก์ เป็นคำสั่งในระหว่างการไต่สวนคำร้อง ขออนุญาตยื่นคำให้การของจำเลย อันเป็นคำสั่งก่อนศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตัดสินคดีและไม่ใช่คำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ระบุไว้ในมาตรา 227 และ 228 จึงต้องห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งนั้นในระหว่างพิจารณา ตาม มาตรา 226 (1)

วิอาญา

ข้อ 1

คดีความผิดต่อส่วนตัวที่มีผู้เสียหายหลายคน ผู้เสียหายคนหนึ่งถอนคำร้องทุกข์ กิติ หรือมิได้ฟ้องหรือร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดทำให้คดีขาดอายุความ กิติ จะมีผลต่อผู้เสียหายคนอื่นด้วย

(ก) กรณีถอนคำร้องทุกข์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7832/2556

จำเลยกับพวกร่วมกันยกยอภยอนต์ของผู้เสียหายที่ 1 ซึ่งเป็นผู้ให้เช่าซื้อ ขณะอยู่ในความครอบครองของผู้เสียหายที่ 2 ซึ่งเป็นผู้เช่าซื้อ เมื่อในขณะกระทำความผิดผู้เสียหายที่ 2 เป็นผู้มีสิทธิครอบครองใช้ประโยชน์รถยนต์ที่เช่าซื้อดังกล่าว การกระทำของจำเลยกับพวกยอมทำให้ผู้เสียหายที่ 2 ได้รับความเสียหายโดยตรง แม้ผู้เสียหายที่ 2 จะไปแจ้งความร้องทุกข์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้เสียหายที่ 1 แต่ก็ถือว่าได้ร้องทุกข์ในฐานะที่ผู้เสียหายที่ 2 เป็นผู้เสียหายด้วยเช่นกัน ผู้เสียหายที่ 2 จึงเป็นผู้เสียหายในคดีนี้ และยอมมีอำนาจในการถอนคำร้องทุกข์

เมื่อความผิดฐานยกยอกทรัพย์เป็นความผิดต่อส่วนตัวและคดียังไม่ถึงที่สุด ผู้เสียหายขอถอนคำร้องทุกข์เสียเมื่อใดก็ได้ เมื่อปรากฏว่าก่อนศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกา ผู้เสียหายที่ 2 ถอนคำร้องทุกข์ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (2)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 115/2535

ขณะที่ ป. ร้องทุกข์ขอให้ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ยึดยกเงินของโจทก์ไปนั้น โจทก์ซึ่งเป็นบริษัทจำกัดมี ป. ก. ส. และจำเลยที่ 1 ที่ 2 เป็นกรรมการโดยจำเลยที่หนึ่งซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการร่วมกับจำเลยที่สองหรือ ป. คนใดคนหนึ่งรวมเป็นสองคนและประทับตราสำคัญของโจทก์ทำการแทนโจทก์ได้การที่จำเลยที่ 1 ที่ 2 ยึดยกเงินของโจทก์บรรดาผู้ถือหุ้นซึ่งมีประโยชน์ได้เสียร่วมกับ โจทก์นั้นย่อมได้รับความเสียหายโดยนิตินัย **ย่อมถือว่า ป. ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการคนหนึ่งของโจทก์เป็นผู้เสียหาย** จึงมีสิทธิฟ้องคดีอาญาหรือแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ 1 ที่ 2 ฐานยึดยกทรัพย์สินของโจทก์ ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28 (2) 123 ประกอบด้วยมาตรา 2 (4) **ต่อมา ป. ได้ถอนคำร้องทุกข์นั้น** ดังนั้น **ไม่ว่า ป. จะดำเนินการดังกล่าวทั้งหมดในฐานะกระทำการแทนโจทก์หรือในฐานะผู้ถือหุ้น** สิทธิที่โจทก์จะนำคดีอาญามาฟ้องก็ย่อมระงับไปตาม มาตรา 39 (2)

จำเลยที่ 1 ที่ 2 ผู้แทนบริษัทโจทก์ยึดยกทรัพย์สินของโจทก์ ป. ผู้ถือหุ้นของโจทก์จึงเป็นผู้เสียหายมีสิทธิฟ้องคดีอาญาหรือแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ 1 ที่ 2 ได้เมื่อ ป. ได้แจ้งความร้องทุกข์แล้วต่อมาได้ถอนคำร้องทุกข์ไม่ว่า ป. จะเนินการในฐานะกระทำการแทนโจทก์หรือในฐานะผู้ถือหุ้นก็ตาม สิทธิที่โจทก์จะนำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2)

(ข) กรณีคดีขาดอายุความ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 386/2551

แม้ผู้เช่าซื้อยังชำระค่าเช่าซื้อไม่ครบถ้วน กรรมสิทธิ์ในรถยนต์บรรทุกยังเป็นของผู้ให้เช่าซื้อ แต่ผู้เช่าซื้อก็มีสิทธิครอบครองใช้ประโยชน์และมีหน้าที่ต้องส่งคืนรถยนต์บรรทุกที่เช่าซื้อในสภาพเรียบร้อยแก่ผู้ให้เช่าซื้อหากมีกรณีต้องคืน เมื่อจำเลยทั้งสองยกยอกขึ้นส่วนอุปกรณ์ของรถยนต์บรรทุกดังกล่าวไปจากผู้เช่าซื้อ ผู้เช่าซื้อย่อมได้รับความเสียหายจึงเป็นผู้เสียหายและมีอำนาจร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสองได้เช่นเดียวกับผู้ให้เช่าซื้อ คดีนี้เป็นกรณีความผิดอันยอมความได้ เมื่อผู้เช่าซื้อมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด คดีโจทก์จึงขาดอายุความ ป.อ. มาตรา 96

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3085/2537

ล. เป็นผู้ถือหุ้นคนหนึ่งของบริษัทลัดสุภาอินเตอร์เทรดจำกัด เช่นเดียวกับโจทก์ ล. จึงเป็นผู้เสียหายและมีอำนาจร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยได้เช่นเดียวกับโจทก์ คดีนี้เป็นความผิดอันยอมความได้ เมื่อ ล. มิได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยภายใน 3 เดือน นับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด คดีโจทก์จึงขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96

คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ การถามปากคำผู้เสียหายที่เป็นหญิง ใช้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นชายเป็นผู้สอบสวนและไม่ได้บันทึกความยินยอม หรือเหตุจำเป็นนั้นไว้ ห้ามผลทำให้การสอบสวนเสียไปทั้งหมด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3419/2559

จำเลยฎีกาว่าคดีนี้เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ การถามปากคำผู้เสียหาย ที่ 1 ซึ่งเป็นหญิงในชั้นสอบสวนต้องให้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นหญิงเป็นผู้สอบสวน เว้นแต่ผู้เสียหายที่ 1 นั้นยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น และให้บันทึกความยินยอมหรือเหตุจำเป็นนั้นไว้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 133 วรรคสี่ แต่พนักงานสอบสวนคดีนี้เป็นชายและไม่ได้มีบันทึกความยินยอมหรือเหตุจำเป็นนั้นไว้ จึงเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบและพนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้อง ศาลฎีกา วินิจฉัยฎีกาของจำเลยแล้วเห็นว่า การที่พนักงานสอบสวนคดีนี้ไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 133 วรรคสี่ แม้จะเป็นการไม่ชอบแต่ก็ห้ามผลทำให้การสอบสวนเสียไปทั้งหมดและถือเท่ากับไม่มีการสอบสวนในความผิดนั้นมาก่อน อันจะทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 120 ไม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6017/2560

พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานโดยเห็นว่ามารดาผู้เสียหายพาผู้เสียหายไปให้แพทย์ตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลของรัฐแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องส่งตัวผู้เสียหายไปให้แพทย์ตรวจซ้ำอีก และรวบรวมผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ไว้โดยไม่ได้สอบปากคำแพทย์ผู้ตรวจร่างกาย ดังนี้ เป็นดุลพินิจของพนักงาน

สอบสวนที่สามารถกระทำได้ตามอำนาจหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131 และมาตรา 131/1 และไม่ถือว่าเป็นการสอบสวนโดยไม่ชอบพนักงานสอบสวนสอบปากคำผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กหญิงอายุไม่เกิน 18 ปี ในความผิดเกี่ยวกับเพศโดยมีนักสังคมสงเคราะห์ มารดาผู้เสียหาย และพนักงานอัยการร่วมในการถามปากคำผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 วรรคหนึ่ง โดยใช้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นชายเป็นผู้สอบสวนและไม่ปรากฏว่าผู้เสียหายนั้นยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น และได้มีการบันทึกความยินยอมและเหตุจำเป็นนั้นไว้ ซึ่งแม้ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 133 วรรคสี่ก็ตาม แต่เป็นเพียงความบกพร่องหรือผิดพลาดเฉพาะในส่วนนี้ซึ่งเป็นข้อบกพร่องผิดพลาดในรายละเอียด หากใช้ข้อสาระสำคัญถึงขนาดจะทำให้การสอบสวนเสียไปทั้งหมด อันจะทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องตามมาตรา 120 ไม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3281/2561

จำเลยฎีกาว่า ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ การถามปากคำผู้เสียหายซึ่งเป็นหญิงต้องให้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นหญิงเป็นผู้สอบสวนเว้นแต่ผู้เสียหายนั้นยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นและให้บันทึกความยินยอมหรือเหตุจำเป็นนั้นไว้ แต่คดีนี้มิได้ให้พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นหญิงเป็นผู้สอบสวนในการถามปากคำผู้เสียหายจึงเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องนั้น แม้ปัญหาที่จำเลยเพียงยกขึ้นอ้างในชั้นฎีกา แต่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย จำเลยมีสิทธิยกขึ้นอ้างในชั้นฎีกาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

การที่เป็นงานสอบสวนไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 133 วรรคสี่ แม้จะเป็นการไม่ชอบแต่ก็ห้ามผลทำให้การสอบสวนเสียไปทั้งหมดและถือเท่ากับไม่มีการสอบสวนในความผิดนั้นมาก่อน อันจะทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 120 ไม่ การสอบสวนคดีนี้จึงชอบแล้ว โจทก์มีอำนาจฟ้อง

**BANGKOK
LAW**

#เคียงคู่ความสำเร็จ

